

forhandlingsstrategi, som ministeren har lagt op til på regeringens vegne.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil til indledning takke de ordførere, som har givet til kende, at de vil støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat af en række partier. Jeg mener, at med vedtagelsen af sådanne retningslinjer har regeringen et godt grundlag for de videre forhandlinger. Jeg opfatter det som en fordel, at Folketinget på denne måde udstikker nogle retningslinjer for de videre forhandlinger.

Til hr. Jørn Jespersen et par svar på de spørgsmål, der blev rejst. Der er ingen tvivl om, at det, der er hensigten med Danmarks holdning, er, at der skal kunne foretages normal regelfastsættelse på miljøområdet. Det vil jo i allerhøjeste grad sige også forbedrede regler på miljøområdet. Det er selvfølgelig hensigten, at en normal regulering på miljøområdet skal kunne gennemføres. Der skal være fuld frihed for landene til at gøre det med den ene klausul, at der ikke må være en forskelsbehandling. Alt så f.eks. har vi jo lov til at fastsætte højere regler på et bestemt område, men gør vi det, skal det gøres både for danske og for udenlandske virksomheder, ellers har det jo heller ikke den store mening for forbrugerne, så det er jo i sig selv et særligt problem. Men ja, det er da meningen, at man netop skal kunne fastsætte regler på et højere niveau.

Hvad angår specifikt arbejdstagerklausuler, må jeg jo sige, at det er, skal vi sige, at overvurdere instrumentet her, hvis man tror, at vedtagelse af en MAI-aftale fører til, at landene ratificerer ILO-konventionerne i større omfang. Det så jeg jo meget gerne at landene gjorde, men jeg må sige, at en indgåelse af en MAI-aftale er jo ingen garanti for, at landene i stigende grad vil tilslutte sig ILO-konventionerne på arbejdstagerområdet.

Men det, der er afgørende i denne sammenhæng, er, som jeg også sagde det i min egen tale, at bestemmelserne slår fast, at landene bevarer deres fulde handlefrihed på miljø- og arbejdstagerområdet, og det vil også sige, at investeringsaftalen ikke er til hinder for, at man i det enkelte land kan gennemføre forbedrede bestemmelser vedrørende arbejdstagerrettighederne.

Jeg synes, hr. Jørn Jespersen udmærket gjorde rede for de multinationale selskabers store betydning, når det drejer sig om de samlede

udenlandske investeringer. Han har ret; de spiller en stor rolle.

Derfor vil jeg også sige, at det jo sådan set ikke først og fremmest er af hensyn til de multinationale selskaber, at dette gennemføres. I virkeligheden vil jeg sige, at nogle af de fattige lande har brug for den beskyttelse, som denne aftale giver, nemlig imod, at de multinationale selskaber kan, skal vi sige, måske afpresse et land særlige begunstigelser på området miljø- og arbejdstagerrettigheder for at gennemføre en bestemt investering. Investeringsaftalen vil her lægge en bund i det og kræve samme behandling og derved gøre det sværere også for nogle multinationale selskaber i visse situationer at foretage en afpresning af et fattigt land, der ønsker udenlandske investeringer.

Dem, der har mest gavn af en aftale som den her, vil efter mit skøn være de små og mellemstore virksomheder. Jeg siger til hr. Jørn Jespersen: Ja, det skal være muligt, som jeg også sagde det i min indledning, at gennemføre specifikke klausuler for udviklingslandene, som ønsker at tiltræde aftalen.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige om tvistbilæggelsen, at det er jo meget vigtigt, at der er regler om tvistbilæggelse i en aftale af denne art. De regler, der vedrører International Chamber of Commerce, er regler, som i øvrigt også findes i danske investeringsbeskyttelsesaftaler, og jeg synes lige, hr. Keld Albrechtsen skal være opmærksom på, hvad det handler om. Det handler om, at hvis der opstår en tvist, skal hver part i tvisten udpege en voldgiftsmand, og der udpeges så af det ene eller det andet forum en tredje person, som leder voldgiftsarbejdet.

Til hr. Peter Skaarup vil jeg sige, at jeg synes, hr. Peter Skaarups indlæg pudsigt nok mest handlede om Enhedslisten. Det er så en bekræftelse på et tema, som jeg synes er blevet tydeligere og tydeligere, at er der to, der står sammen i internationale anliggender, er det Enhedslisten og Dansk Folkeparti.

Jeg vil gerne endnu en gang takke for modtagelsen af denne redegørelse, tilsige min villighed til at fortsætte diskussionen med Folketinget både i Europaudvalget og om ønsket også i Udenrigsudvalget og så gøre opmærksom på, at der er et træk i den internationale udvikling, som er meget stærkt, og det er, at forbrugerne i stigende grad har deres opmærksomhed rettet mod virksomhedernes etiske opførsel, herunder også om multinationale virksomheder respektere